

са не почуда на твърде бързиятъ напредокъ, който са случи въ просвѣщението и въ распространението на човѣколюбивите принципи. Младежу! ако моите записки паднатъ въ ръцете ти, то си припомни, че най-добрите и най-якките измѣнения сѣ оние, които произлизатъ отъ улучшението на народните права, безъ съкакви насилственни потрѣсенія.

Сички бѣхме смаяни.

— Е-е-е! каза командантинътъ. — Види са, че ние нищо нѣма да извадимъ изъ него. Юлае, я заведи башкирецътъ въ хамбарътъ. А ние, господа, ще да поговориме и за друго нѣщо.

Ние захванахме да разсждаваме за нашето положение, когато Василиса Егоровна влѣзе въ стаята тичешкомъ, задъхана и на погледъ твърде обезпокоена.

— Що ти стана? я попита зачуденниятъ командантинъ.

— О, мой старче, бѣда! отговори Василиса Егоровна. Днеска е превзѣта Нижеезерската крѣпость. Слугата на отца Герасима са върна преди нѣколко минути. Той видѣлъ когато я превзимале. Командантинътъ и сичките офицери сѣ обѣсени. Сичките солдате сѣ земени въ плѣнъ. Сега остава на злодѣйците да са вмжкнатъ само тука.

Неочѣкванното извѣстие ма порази твърде силно. Командантинътъ на Нижеезерската крѣпость, който бѣше единъ тихъ и миренъ младежъ, ми бѣше познатъ. Два месѣца преди това той заминуваше съ младата си жена изъ Оренбургъ и посѣти кѣщата на Ивана Кузмича. Нижеезерската крѣпость са намираше на 25 върста далечъ отъ насъ. Отъ часъ на часъ и ние трѣбаше да очѣкваме Пугачовото нападение. Азъ виждахъ на